

OMILIE LA ÎNĂLȚAREA DOMNULUI 28.5.2020
(Pentru Duminica 31.5.2020)

Odată cu Înălțarea lui Iisus Hristos la cer, am putea crede că ucenicii Lui erau tristi de despărțirea de El. Până în acel moment, Domnul a fost cu ei. El le-a vorbit și ei au auzit glasul Lui. Acum a plecat și nu-L vor mai vedea! Așa pare a fi Înălțarea în ochi omenești. Dar dacă o privim prin ochii sufletului, luminați de Duhul Sfânt, o vedem foarte diferit. Înălțarea nu este o separare sau sfârșit, ci o continuare a Învierii Domnului. În această lumină, devine cel mai fericit eveniment. Este îndeplinirea misiunii Domnului nostru Iisus Hristos, pentru care El a devenit om și a intrat în lume.

În momentul Bunei Vestiri, a doua persoană a Sfintei Treimi, Singurul Fiu al Domnului, a primit partea omenească și „a fost întrupat din Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și a devenit om”. Deci Iisus Hristos, născut din fecioara Maria, este Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit. Ca și Dumnezeu-Om, a îmbrățișat Crucea pentru a ne curăța, a fost îngopât dar a Înviat și, în sfârșit, în ființa Sa unită, s-a înălțat la Ceruri. Domnul stă la dreapta Tatălui în slava Sa, pe deplin Dumnezeu și om. Declaram aceasta în Simbolul Credinței (Crezul), de fiecare dată când spunem „cred...”.

Faptul că Iisus Hristos a luat natura noastră umană și a devenit om ca noi, este de o importanță imensă pentru noi toți, care credem în El ca Domnul și Dumnezeu nostru. Noi ortodocșii suntem îmbrăcați cu Hristos prin Botezul nostru iar cu Sfânta Împărtășire suntem uniți cu El. Întrucât noi credincioșii suntem uniți cu Trupul omenesc al lui Hristos cu care S-a înălțat, tot așa, într-o zi, vom fi înălțați în ceruri pentru a fi cu El.

Ne dăm seama de marea cinste pe care ne-o dă Domnul? Adam, în neascultarea sa, a pierdut Paradisul. Fiul lui Dumnezeu a venit ca noul Adam, unit cu natura noastră umană și ne duce cu El în Paradisul Ceresc. Însuși Domnul le-a spus ucenicilor Săi: „*Mă duc să vă gătesc loc.*” (Ioan 14: 2), însemnând Înălțarea Sa la Ceruri. El continuă să spună în versetul următor că „*și voi lua la Mine, ca să fiți și voi unde sunt Eu*”. Prin aceasta, putem înțelege că Hristos a deschis calea pentru ca noi să trăim împreună cu El. Domnul a spus: „*Îi voi cinstii pe cei care mă cinstesc*” (1 Regi 2:30). Este suficient pentru noi să urmăm îndemnul Sfântului Pavel: „*Slăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu*” (1 Corinteni 6:20). Este decizia noastră dacă dorim sau nu să participăm la Înălțarea Domnului. Trebuie să ne hotărâm să ne eliberăm de patimi, care ne înrobesc cu plăceri pământești și să fim eliberați de povara păcatului. În acest fel, putem fi înălțați la tronul Harului Domnului.

Să reflectăm profund la acest aspect. Hristos nu a coborât din Rai doar ca să ne dea niște învățături și apoi să plece! El a venit să se unească cu noi și să ne pregătească să fim cu El în ceruri. Odată cu Înălțarea Sa, El ne-a asigurat și nouă înălțarea. De aceea, ziua de astăzi este sărbătorită cu atâta bucurie! Sfinții ucenici au fost primii care au simțit acest lucru, așa cum spune Sfântul Luca Evanghelistul la sfârșitul Evangheliei sale: Iisus „*ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu*” (Luca 24: 50-53). Și noi ne bucurăm de aceste evenimente, deoarece odată cu Hristos, umanitatea noastră a fost înălțată, având învierea și înălțarea acum posibile pentru noi. Nimic nu poate alunga această binecuvântare duhovnicească din inimile noastre, nu insulte, atacuri ale celor răi sau propriile noastre păcate și greșeli. Pentru oamenii care își pun încrederea în Domnul Cel milostiv, nu există loc pentru frică în inimile lor. Acolo unde există credință și speranță, disperarea nu poate intra.

Dragii mei frați și surori, să-L cântăm și să-L slăvim pe Dumnezeu, așa cum au făcut Sfinții Apostoli după Înălțarea Domnului, mulțumind pentru tot ceea ce El a făcut și continuă să facă pentru noi. Pentru marile binecuvântări pe care El ni le oferă în fiecare zi și, mai ales, să-i mulțumim că a devenit om și s-a lăsat sacrificat cu dragoste, sfințind umanitatea noastră și pregătind pentru fiecare dintre noi mântuirea și înălțarea noastră la Ceruri.